

Валерієв сон

Тетяна Булат

Малий Валерій той ще шалапут!
Щодня у нього власний є маршрут —

Іде із торбою до череди,
З собою завжди хліб і літр води.

Поки дідусь ту череду пасе,
Валерій поряд грушу обнесе.

Колись всю ніч малий ні мить не спав,
То день наступний весь пропозіхав!

Дідусь сміється: — *Що ж ти за солдат!*
Проспиш, шановний, власний автомат.

Рукою помахав на дідуся.
Ех! Як в прислів'ї - Що вода з гуся!

Хлопчині сниться сон – навкруг війна.
У нього зброя. Міна й не одна.

Замінувати треба весь район,
Бо ворог підтягнув свій батальйон.

Веде Валерій уперед бійців,
Тікає ворог, наче ті зайці.

- *В атаку,*— на все горло він кричить,
Злякався ворог, обкопався і мовчить.

Здригнувсь. — *Оце наснилося мені,*
Неначе справді був я на війні!

І бився з ворогом я і перемагав,
І мир для України здобував!

Про сон свій розказати не забувсь,
Але чому усміхнений дідусь?

Поправив шапку, пояс зав'язав,
Піднявсь дідусь і впевнено сказав:

- *Коли такий в нас буде командир,
То в Україні запанує МИР!*

Присвячується Валерію Залужному!